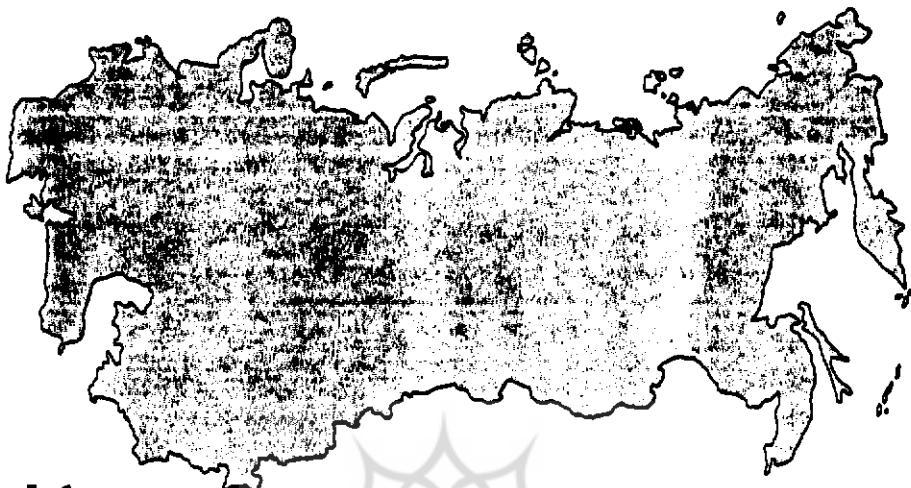

جمعیت شوروی

گردآوری و ترجمه:

بهرام امیراحمدی

میزان راز و ولد، جمعیت‌گروه‌های سنی ۲۵-۲۹ و ۵۰-۵۹ در سال ۱۹۷۰ کاهش یافته است، در سال ۱۹۷۵ مردان بین ۱۶-۵۹ و زنان بین ۱۶-۵۹ ساله ۳/۵۵ درصد از جمعیت را تشکیل داده‌اند.

تعداد جمعیت هر ساله در سال ۱۹۳۹ برابر ۱۳ میلیون و در سال ۱۹۷۵ برابر ۴۲/۵ میلیون نفر بوده است، از این نظر اتحاد شوروی کشور "جمعیت با عمر طولانی" نامیده می‌شود. در سال ۱۹۷۰ از هر ۱۰۰ هزار نفر ۸۰ نفر ۱۰۰ ساله و بیشتر وجود داشته است (این نسبت در اپالات متحده آمریکا ۱/۵ و در زبان ۱/۰ نظر است)، در آسیای مرکزی و جمهوری‌های قفقاز (آذربایجان، ارمنستان و گرجستان - مترجم) از خصوصیات جمعیت، جوانان ۷٪ است.

در شوروی (همانند سایر نقاط جهان) پسران در حدود ۵۵ درصد بیشتر از دختران بوده‌اند، در سالین ۲۲-۲۸ سالگی، تعداد مردان و زنان باهم برابر می‌شود، در سال ۱۹۱۳ بین جمعیت زنان و مردان از نظر تعداد اختلاف هندانی وجود نداشت، تعداد زنان در سال ۱۹۴۶ برابر ۵ میلیون نفر، در سال ۱۹۵۹ در حدود ۴۰/۲ میلیون نفر و در سال ۱۹۶۰ برابر ۱۷/۹ میلیون نفر بیش از مردان بوده است، تا سن ۵۰ سالگی تعداد زنان و مردان باهم برابر است، در میان افراد کهنسال تعداد زنان بیشتر از مردان است، این سلطه نسبتها در اثر جنگ‌های جهانی است بلکه بیشتر در اثر عمر زیاد زنان نسبت به مردان است.

در نیمه اول سال ۱۹۸۷ جمعیت اتحاد شوروی برابر ۲۸۲/۳ میلیون نفر (۶۴ درصد جمعیت جهان) براورد شده است، اما این تعداد جمعیت به طور غیر مناسب در گستره وسیع کشور توزیع شده است.

براساس سرشماری اول زانویه سال ۱۹۸۴ جمعیت اتحاد شوروی برابر ۲۲۳ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر بوده است که نسبت به سال ۱۹۱۳ در حدود ۷۱/۲ درصد افزایش نشان می‌دهد، میزان مرگ و میر در سال ۱۹۷۵ نسبت به سال‌های قبل از حاکمیت شوروی ۲/۳ مرتبه کاهش یافته است که از آن میان مرگ و میر کوکاکان نیز ۱۸۹۶-۹۷ برابر کتر شده است، متوسط طول عمر در میان ۴۴ سال، در سال‌های ۲۲-۳۹ برابر ۵۰ سال و در سال‌های ۱۹۷۱-۷۲ برابر ۴۴ سال (مردان ۶۴ سال و زنان ۷۴ سال) بوده است.

افزایش جمعیت شهری و افزایش من ازدواج باعث کاهش در میزان ولادت شده است، افزایش میزان راز و ولد به علت افزایش ازدواج جوانان (خصوصاً زنان) در جمهوری‌های مختلف است، همچنین جمعیت روستاها نیز افزایش پیدا کرده است که این سلطه بیشتر در جمهوری‌های آسیای مرکزی و آذربایجان به چشم می‌خورد، نسبت جنسی جمعیت بعد از جنگ‌های اول و دوم جهانی تغییر کرده است، در سال‌های ۱۹۱۵-۲۰ و ۱۹۴۲-۴۵ به علت کاهش

جمعیت شهری و روستایی شوروی در سال‌های مختلف
(واحد : هزار نفر)

جمعیت روستایی		جمعیت شهری		کل	سال
درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۸۲/۰	۱۳۰/۷	۱۸/۰	۲۸/۵	۱۵۹/۲	۱۹۱۳
۹۲/۵	۱۳۱/۰	۲۲/۵	۹۳/۱	۱۹۴/۱	۱۹۴۰
۵۲/۱	۱۰۸/۸	۴۷/۳	۱۰۰/۰	۲۰۸/۸	۱۹۵۹
۴۲/۲	۱۰۵/۲	۵۶/۲	۱۳۶/۰	۲۴۱/۷	۱۹۷۰
۳۲/۷	۹۸/۸	۶۲/۳	۱۶۲/۶	۲۶۲/۴	۱۹۷۹
۳۵/۹	۹۶/۸	۶۲/۴	۱۷۴/۶	۲۷۱/۲	۱۹۸۳

در نتیجه تغییر مساحت روستاها به شهری که در حدود ۱۶ میلیون نفر جمعیت را در بر می‌گیرد، افزایش در جمعیت شهری به چشم می‌خورد، در شهرستانهای که در حد استثنا دارای کشاورزی بیشتر است، جمعیت شهرنشین بیش از ۴۰ درصد نیست. در سال ۱۹۳۹ در اتحاد شوروی ۲ شهر، در سال ۱۹۵۱ ۳ شهر، در سال ۱۹۷۹ ۱۸ شهر و در سال ۱۹۸۲ ۲۲ شهر بیش از پیک میلیون شرکی وجود داشتند. مسکو ۸۳۹۶ هزار نفر، لیپنگراد ۴۷۷۹ هزار نفر، کیف ۲۳۵۵ هزار نفر، ناوشک ۱۹۴ هزار نفر، پاکو ۱۶۳۸ هزار نفر، خارک ۱۵۱۹ هزار نفر، میسک ۱۴۵ هزار نفر، گورکی ۱۳۸۲ هزار نفر، نوووسپرسک ۱۳۷۰ هزار نفر، سوردلسوک ۱۲۶۹ هزار نفر، کوی بیشف ۱۲۴۳ هزار نفر، نیپروپیتروسک ۱۱۲۸ هزار نفر، تلیس ۱۱۲۵ هزار نفر، اوتسا ۱۰۷۷ هزار نفر، ایروان ۱۰۹۵ هزار نفر، اووسک ۱۰۸۰ هزار نفر، چلابیسک ۱۰۷۷ هزار نفر، دونتسک ۱۰۵۵ هزار نفر، یرم ۱۰۳۷ هزار نفر، اوطا ۱۰۴۴ هزار نفر، هاران ۱۰۳۱ هزار نفر و آلماتا ۱۰۲۳ هزار نفر جمعیت داشتند.

پس از برقراری حکومت شوروی در رابطه با گسترش صنایع در حدود ۱۲۲ شهر به وجود آمده است. در حال حاضر در شوروی ۲۱۲۶ شهر وجود دارد که ۴۸ شهر دارای جمعیتی بین ۵۰۰ هزار تا ۱۰۰۰ هزار نفر و ۲۲ شهر دارای بیش از یک میلیون نفر است. درصد از ساختانهای شهری ۹ طبقه استند. ۸۰ درصد جمعیت شهری در آپارتمانهای مستقل زندگی می‌کنند. کرایه هر مترمربع در ماه برابر ۱۲/۲ کوبک است. بیشتر آپارتمانها دو اتاقه هستند که مساحت آنها بین ۳۵ تا ۳۸ متر می‌باشد.

مدد جمعیت روستایی شوروی در نسبت اروپایی در نواحی جنوبی و مرکزی آن متوجه شدند. منطقه‌گذگلی تایگا و توندره‌های اروپا جمعیت اندکی را در خود جای می‌دهند. در اتحاد شوروی

جمعیت شوروی را طبله کارگر، دهستان و روشنگر تشکیل می‌دهد. افزایشی که در کارهای لکی اشتغال دارند در سال ۱۹۳۹ تقریباً برابر ۱۳ میلیون نفر بوده‌اند ولی در اوائل سال ۱۹۸۱ این افراد بیش از ۴۰ میلیون نفر بوده‌اند.

در روسیه مهاجرت‌های داخلی از قرون ۱۷—۱۸ تا ۱۷—۱۸ مار عده است. در سال ۱۸۶۱ در نتیجه اصلاحاتی که درین نواحی متفاوت به وجود آمد، مهاجرت‌ها بازهم افزایش یافت. بعد از انقلاب اکتبر (سال ۱۹۱۷ میلادی - مترجم) مهاجرت‌های داخلی در نتیجهٔ تسلک اراضی کشاورزی، ایجاد مناطق مسکونی جدید و استفاده از ذخایر جدید بوده است. مهاجرت‌های داخلی در اتحاد شوروی همچنان در اثر مهاجرت روستاییان به شهرها، ایجاد شهرهای جدید و اشتغال جمعیت به نواحی شرقی کشور بوده است.

در سال‌های ۱۹۲۶ تا ۱۹۳۹ در حدود ۴/۲ میلیون نفر به اورال، سیبریه، قراقشان، آسیای مرکزی و شرق دور کوچ گردیده‌اند. در رابطه با جنگ دوم جهانی، در سال‌های ۱۹۴۱—۴۲ در حدود ۴۰—۴۵ میلیون نفر از جمعیت کشور به نواحی کوچانده شده بودند که در اثر پایان جنگ دوم جهانی مهاجرین مجدداً به مناطق اولیه خود مراجعت نکردند. بین سال‌های ۱۹۵۹ تا ۱۹۸۰ در اثر ایجاد نواحی صنعتی جدید کشور در شرق، به زیرکشت در آوردن اراضی پایه و ایجاد سایر تأسیسات دیگر، مهاجرت‌های داخلی کشور صورت خیلی فعالی به خود گرفته است.

تراکم نسبی کشور در حدود ۱۲/۳ نفر در کیلومترمربع است. در نواحی شمالی کشور جمعیت به صورت پراکنده‌ای توزیع شده است. بیشترین تراکم جمعیت کشور در نواحی مرکزی آن است. خط مرزی این نواحی در شمال از چربووتن Cherepovets و لوگدا Vologda ، کیروف Kirov و برم Perm و در جنوب از شهرستان‌های خرسون Kherson ، رستوف Rostov ، ولگاگراد Kogagrad کوی بیشف Volgograd و چلابیسک Chelyabinsk می‌گذرد. در سیبریه بیشترین تراکم در ناحیه تومسک Tomsk ، نوووسپرسک Novosibirsk ، شهرهای حوزه کوزباس Kuzbass ، کراسنویارسک Krasnoyarsk ، ایرکوتسک Irkutsk و خابارووسک Khabarovsk قرار دارد که از آنجا از طریق ولادی‌وستک Vladivostok و ناخودکا Nakhodka به آلبانوس آرام می‌رسد. به غیر از این نوار، فقط در قفقاز و آسیای مرکزی تراکم جمعیت زیاد است.

در شوروی اکثریت جمعیت در شهرها زندگی می‌کنند. به علت مطب مانندگی کشاورزی و به تبع آن گسترش صنعت، جمعیت شهرنشین، با غنای زیادی فروش یافته است. در کنار افزایش جمعیت شهری، در روند مهاجرت از روستا به شهر کاهش مشاهده می‌شود.

در سال‌های ۱۹۲۲—۳۸ جمعیت شهری ۶۳ درصد و در سال ۱۹۵۸—۶۹ در حدود ۴۶ درصد و در سال‌های ۱۹۷۰—۸۰